

INSIGNE AVTHORIS
BOHEMICI THEATRI
NATHANAELIS WOD-
nianſkij de Vraczow.

Aby dos

- VI. Čysacku/ Králiu/y ginyh Potentátu/ —
VII. Biskupiu Rjimskych y ginyh Osob Du-
chownych — 82.
VIII. Býda a ríapens Wrochnu Srečku/ 91.
IX. Stawu Manjelskoho — 96.

- W Třetí Knížce se dokonás**
wagi Býdy čisté pocházejich.
X. 3 rostřitosti Náboženství Řeckans-
teho — — — 104.
XI. 3 nafajenj Morňho — — — 107.
XII. 3 Gladu — — — 113.
XIII. 3 rostlých Nemocý — — — 125.
XIV. 3 pěchomých krávenin — — — 127.
XV. Ze City Žiwlum Žemskéh / 3 Wody/
Ohně/ z Powětrij a Žemě — 131.
XVI. 3 Nemocy a nedostatků Duchov-
ních geni; gau: Lakomství/ Žas-
tvišt/ Pechy/ Smyslu pomimus
et/ aneb nezřízené milosti — 138.
XVII. 3 Sedin a sesslošit wěku — 147.
XVIII. 3 Smrti časné — — — 159.
XIX. 3 posledně Býdy/ wsecky žalosti a zá-
muky Světa tohoto přewyssigic/
genj gesi Den posledního Šaudu/w
ném; se přejalo těna Executi Otrele
nejspravedlivějšího Šaudey z
vých y mrtvých Syna Božího Kry-
sta Pána nadevšemi bezbojnými/
konati kude w Lisiu — 163.

První Kníž

Aby dobrotiivý Čtenář/
wsecky Materye w tomto Tra-
ťatu obsazené/ tým snáze nagijti mohl.
Znije psaného kratického Extractu netolito
Summarium Smyslu Knížy této dokonale
wrozumí. Ale také jednu každu Miserij, kde a v kterém
Lisu položena se nachází/ madno sobě
vzhleda.

První Knížka obsahuge we-
likau Býdu a nedostatečnost Člowě-
ka w tom: Je gey nerozumij řívorýchové/
w mnichych přirozených povahách
daleko přewyssig.

W Druhé Knížce se poklädá/
Člowěka Početií/ wzrost, nebezpečenství
Marozjen, vychování. Kájek/ dosvělost Wětu/
s rostlennimi českostmi a Zarmutky těchmž na
tomto Světu/ var pti obchodec Tělesnych/ Tak také w
perolach Duchovních v Světských poddan
byu mule/ vako gau:

I. Trápnu Marynářu neboližto Platencu/	w Lisiu	51.
II. Moráčku s Kolí se objagycích/ w Lisiu	52.	
III. Kipečku/ Handeliku/a rostléně obchody	wedaneých.	53.
III. Soldáčku nebo Wogalku	54.	
V. Dwořanu	55.	
VI. Cyjku	56.	

Sirofěho Placu/
neb Zrcadla Světa
Knížha První.

Svojí Star
ří / a Vysoce
včenij yak Kředčíj
tak Latinští/ tol-
kéj y Barbarštíj
Mudrcové wylíca
tříwse spůsob přirozenj lidstěho/ a gey pr-
wě skajdym nerozumim Hovadem/ těž
s wselelkym životěchem plným wypisov-
wánim obogjho spásobu života bedlivé **Treybáš**
prohledse/ a geden s druhým řečenam **dněgříš-**
sse/ žádný životěch/ na wsem okříšku říw-
na Svě-
X **zuge/ tědověb**

Syrokého Placu/ neb žeadla Světa

Plinius.

In Princi-
pio 7. lib.
naturalis
Hist:

wal/ jako Plinius, Představíme před
Oči svědectví geho/ aby křesťané na
svau počtu od Pohanstého Sedláka/
negna Boha/ bez žákona Božího/ a nás
prosto Světla Ewangelium S° do kon-
ce zbwaveného se vypěstil/ kdež takto praví je
Popatřme na to bedlivě/ kterak přiroze-
ní gediného Člowléka/mnohem ginačege
sým Bohatstvím/ nadevšestky životči-
chy odjwá/ ginyim Tvorům vděluje rože-
ličného oděnij/ jako Štorkepin, Kor, Kos-
ji, Černý, Štětin, Srstí, Vlasůw, rož-
ličného Peršíj/ Šupin, Rauna. Item
všeliké Stromovij/ Korami přiodijwá/
gednomu gednoduché/ginemu také dwog-
nájobnij Kury/ aby před horostí Slu-
nečnaj/ Krazy a baňkami ostatí mohlo
vděluje.

C Ale aby nám Přirození patr-
něj vklájalo/ w yak opovrženém/ a nás
prosto nebezpečném mísse/ Člowléka na-
héo jdržuge/ a na Svět neginák než yas-
ko pokazený plod/ w den narozenij/ s
pláčem a kwielenjin ja dědictví našeho
z sebe wyvrhuge.

Na.

Nenachá-

9.

Kníha První.

Nenachájí se je všech životčichů
k Slzám náhylněgssyho Stvoření/ yas-
ko Člowlék. Přirozenij žagisté dědič-
nu ge ptiwlastnilo/ proto aby byli před-
chudcové geho budauchých žarmutků a
nčestij. Ted máss milý Člowléče/

První řutek Přirození svého/ (pro něž

Vůh všecky giné věc̄ řitotil) sam w

sobě tak mlý a nestatečný/ že kdyby giné

pomoci zbwaven byl/ muselby hned při

prvním vykročenj/ života Matky své/

od nerozumíjch životčichů sejran/ a

roztrhán byti.

Popatř medle & yakym Člowl-
ék z života Matky své nebezpečněstvi-
mu vylehywá. Anž ho spatkiss w Plénky
obwinutého/ w Kolébce jako vpadlú Nas-
tolef/ a nebo prostý ſipalek ležíjchó/ a
tak žwázaneho/ že sebau hnauti nemůže.

O veliké Bláznowství těch
Lidí/ kteří se domnjuwají/ že sau se k pev-
sce na Svět zrodili. První žagisté Nas-
toge dokonalého mužství/ a další dospě-
losti.

W

Syrokého Placu/ neb žeadla Světa

U Čtvernohýmu Howadu/ gej při-
podobnuge. Nebo medle kdy Člowlék
začijná kráčeti/ kdy také podlauhem onē-
měnij/ rozumne mluwiti. Kdy na swé
Nohy dokonále se stavěti. Kdy Pokrmaw
obyčejných Vsy ſvými pozjwati? Dos-
kawád vstawičné hnutiſ Šrdce/ y všech!
čátek těla z něhož se o nevyhýši mlobě
lidstke nadevšestky životčichy ſauditi mů-
že? Gíz dále posjetřme/yakym Nemo-
zem nemusí poddán byti? Giná Žwiſta-
ta yakž na Svět přicházegi/ Přirozenij
své při sobě vyborně poznawagi. Pro-
tož nebezpečněstvi ſwé časné předcházej-
wagi/ gedna prudkostij běhu/ giná zaletě-
ním na rozličná míssta. Ale Člowlék
bez výcvowanij nicemuž nerozumí/ nic
nezna. Ba ani mluwiti, choditi/ Po-
kmaw pozjwati/ a kráčte mluwě/ žádně
přirozené mocysám od sebe/ kromě samé-
ho Pláče/ vykonáwati nemíj.

Gednomu žagisté Člowléku
přirozenij dalo aby Plakal/ a kwielsen.
Druhému aby Peychu a rozkoss nežejísl-
ním

Kníha První.

10.

ným ſpůsobem na všech Audech Těla
svého provozoval. Ginému nádhernosti
někomu Čakomství ptiwlastnilo. Nes-
kterému ſplodilo na myslí chutnání dlaus
héo wěku/mnohemu marnau žádost před
Oči představilo/některým y toho dobros-
dimu vdělilo/aby o budauchých věc̄ přemey-
ſeli/ a na ſvě ſkončenj ſe rozpominali.

A Šummanu gednomu wětssy-
ho hněwu/ wětssyho neptátelstvi/ vkr-
tněgssy vtecklosti než druhému propů-
čilo. Proti tomu pak vidijsme/ že wšly-
ckim životčichowé ſpolu ſe ſtronawagi w
ſwém ſpůsobu/ vleſeně přebhwagi/ prott
ſwým ſtudcům ſe ſhromaždugi/ a při ſo-
bě pevně ſtagi. Ale naftogie Člowléku/
z Člowléka minoho jeho pocházj. Ano-
brž Člowlék Člowléku není toliko ſamým
nepřijeteli/ neb hltawým Wilem/ ale
geft vtečeným Diabelstvijm. Zase aby
týmž životčichům wětssy wděčnosti doká-
žano bylo. Přirozenij jakožto Kodicika
života ſpůsobilo gím Domy/ a přibytky/
yako Pelesse/ Hnizda a Daupata. W

W

níjcházj

Syrotého Placu/ neb žeadla Světa
nischbý před bauří Nebeskou/ v giny mi
odpornými časy se vkrýli/ a pod svým
Nebem odpočívat nemuseli.

Větším zagisté Howadum
Beskyně/ Brlohy, a Skryse připravil
lo/ giny pak menským Žeměplazům/
yako Hlmenyždum/ Žábám třepnathm
s říjstý/ a k těm podobným životičhům
opatilo/ aby se s přibýtky svým bezew-
sň obětností nositi mohli. Anobrž nes-
ni žádného Semínka kteréby Klásky/
Plewami, Lusťinkami, a giny mi subty-
lnými Kožkami obvinuté a obalené ne-
bylo. Některým také yako Plánem
kůry Wořechům Štokijský k zachowá-
ní wěch přirozených vymyslilo. Ale
Člowěk od sebe nic toho nedosahuge/
gediňte leč sobě to sám v potu twáři bezde-
nau prách shromážduse. K tomu gestíže
Nemoc v zdravij Čela lidstvho spůsobem
přirozeným giny životičhům srowná-
me/ nagdeme v prawdě/ že nás mnohem
Slavněgším obdarováním přewyssi-
sl. Proto je přirozenj Líděm spůsobilo tak

mdlau/

Bříha První.

11.

mdlau/nedostatečnau/a tolka rozličným
Nemocem poddanau. Čela constituici,
že zřídka kdy dobrého zdravij dokonale
poživagi. Nadto nadewsecko/ obtíži-
lo Člowěka v Polermich/ a Nápogich,
nenasycenau Šakotau (yako nějakým ne-
septem) aby po rozličných Polermich a
lahodných pamlských vstavěně dychtel/
kterých když pro vzbuzení lisbezne chuti
doslává/s velikau těžkostí se zdržuge/ aby
gich hltavě nepožíral/ z čehož rozličné
trápenj Audiū/ Škodliví říšiowé/ v gi-
ně těžké Nemoci pocházegi.

Ale Howada/ v wšyckni gini životči-
chowé/ Polermu střídmě poživagisich/ da rozu-
mněgi a
vječeně-
gi Poč-
Přirozenj svěho netoliko neporussugi/ ale
ani nevrážegi/ aby tudy zdravij svěmu
poslaužili. Lidé pos-

Nadto nadewseckno Přirozenj gini muow a
zapo-
gáw než
wszech Audi v tělesně tak milostně spogi-
lo, sgđnotilo/ ve wszech powahách vše-
šeně srownalo/ že se Polermu, v Nápogi,
mijmo potřebu/ pro zachowání života
svěho/ zbytečně neobtěžug. Člowěku
pak ani potravy Žeměk/ ani wſelihaké

W iii Dvoice

Liturgie
Carlo
Syroté a Várenijs/ ani Vylim Polnijs/
ani rošicná Rupetká Kotení/ ani Ryby
Mořské/ ani Ptactwo Nebeské/ ani Ži-
votčichowé/ ani Zwěk Lesní nepoštěugi/
než aby wszech pogednau pohltit, pojral/
a rozptýlit. Bože wěčný/ kterak sobě
Člowěk rozmanité vymyslenými Ku-
chařskými mystry lahudky vyhledává/
Přirozené wěcy každý, a žignačuge/ pods-
statu v případnosti proměnuge. Přirozenj
v věměněch obrach/ tak že v bohé Hrdlo sauce-
timi nespůsobným obžerstvím porusse-
no/ myš nijmo powahu a potřebu/ bez-
dečně Polermu, a Nápoge/ do sebe cpáti-
lisi, ase ožírat. Žaludek pak gsa ne-
smírně přeplněn Škodlivě Páry/ a zby-
tčně vhlisko/ k nepodstatněgším nás-
strojem Smyslu řidstvých vypaustij/ a
ge tak Škodlivě zatemnuge/ žanečistuge,
a vrážij/ že žádný z níjch povolání svěho
náležitě vykonati nemůže.

A v prawdě hanba poněkud otom wys-
prawowati/ k pohoršení nepřátel Vys-
ry Křesťanstvě/ kterak nyněgšýho času
wſelikého povolání Lídě/ časimy řekouz-
snymi/

Bříha První.

12.

snými/ a poněkud zbytečnými Pankety/
ke zleym wěcem okno otvřragi/ dáwagje
k tomu příšinu/ aby sobě množn nad Psy
nestydatěgi/ před Dary Božjimi počna-
li/ anž se za to hanbij/ že Čela svá/ genž
gsau Chrámowě Duchu Swatého/ se
wssemi Audi v nestydatě hanebnosti wys-
dawagi/ Počestnost/ v lehkost/ a v wěc
pomígegijich proměnug. Odkarvádž
Swodnicy/ Swodnice, Zloději, Náket-
nicy, a Čazarodegnice pocházegi. Gest
se také čemu podiwi/ že mnohem Brá-
cha od přijíslenného žrádla/ a Pití neshnigi.
Před gegichžto dwěmi za tím Lazar ze-
bráček/ hladem strápený hyne/ nemage
ani neymenshýho drobte/ z tak nádherně-
ho Stolu padajígijichho/ kterýmb Hlad
zahnati/ a se trochu poobčerstviti mohel.

A protož takový wykřmenij
Všichkáti/ a žrautové/ najezwagi se od
Proroka Lučnými Čelaty/ kteřížto ne-
rozumným Howadum/ neypřihodněgi
připodobniti se mohau. Proto je mysl
takových Eldijs/ ve wſelihakých rokosech

W iii řech

Luce 16.
Psalm 31.
Ad Titum
48.

Shročeho Placu/ neb Žecadla Světa
príháží/ že je všichy krvavé své roboty/ sva-

Novatu
digna Mar-
ci Aurelij
Sententia
de huma-
nis exum-
bris.

twa sebe suchým Chlebem vyživiti může.
Ne bezpříjemny jagistě onen Sedmnás-

ctý Rímský Čísař/ Marcus Aurelius,
patře na žalostivé Přirozenij Lídské, m-

wal obyčeg říškávati. Často kráte sám

w sobě sem přemyslil/ zdaliby se mohl

který Národ/ Království neb Vek (kdo

koli) nalezti/ aby se Člověk tím po-

chlaubati mohl/ že ho nikdá žádne nesílo

si nepotkalo. Pakliby si snad takový

nassel (ač nesmíslí) ten gisť muž

být/ tak hrozná příjšera/ na kterýžby je

všichci lidé živí y wrtwí rádi podjíva-

ti mohli.

A dokonáwage řec doložil. Když sem

wšetky věci na strze přeběhl/ nenachá-

žím na tomto Světě nic giného/ než je

ten který včerá byl Bohatý/ dnes chud-

ým včiněn/ onen genž byl před včí, rem-

zdráw/ na zeměj řeče se roznemohl. Ov-

ney který včerá byl wezel/ hodowal, a

smál se/ Dnes pláče a kvíli/ ktere dne

včeregssyho w štěstí opleyval/ dnes gi-

w nesítě

Knížka Druba.

51.

w nesítě gest postaven/ a který včerá

žil byl/ dnes ho gisť k Hrobu nesau.

Ale navoráme se zase odkawád gisťe

wykrocili/ a tuto wšetku věc/ na merský

časík rozdilme. Ale medle kdo gest

z Lidi na Světě/ kterýžby cílibe sobě ya-

ží koli Auřad neb povolání/ časem svým

w něm se do vule natrápiti nemusel/ a

naposledy geg y newomrzel?

Což aby gisťem skusením patrněgi vs-

kázano být mohlo/ possetřme po pořád

na wšetky případnosti/ tohoto žiwota.

I.

Nautarum miseriae & pericula.

První Býda Marynářů a

plavců.

A předně začneme/ od těch kte-

ří po Morì pracují/ a živnosti sobě na

Wodách doberouagi. Kolikrá proshim

G iiii r u b e

Shročeho Placu/ neb Žecadla Světa
nebezpečenství Dnem y Nočí/ přetřpěn

nemuseli/ yachy gegich ginij příbytkové/

gediné smradlavý a nečistý žálář/ yachy

gegich život/ yachy sacewo/ gediné vlnka

Hauba/ a příjpalowá Latrýna.

Krov gegich gest Obloha Nebeská/

gsau vškávšenj Lulkáč, bludati/ věčnij

wypowědencí/ nikdá neodpočíwají/ sau-

ce každé Hodiny poddánrostličným nece-

stem/ Prštám, Hromobitij, Baučkám,

a wětrum Morštym/ Sněhu, y giným

odporným slotám před Zloději/ a lau-

pežný Morštymi/ životu svými žádne

chwíste bezpeční negsau. Něbrž každého

času/ nenadálého aurazu/ budio je Sý-

ffowé gegich zavadje o Skalij Morště-

neb ginau ffotunau/ w kuj roztříská-

nj/ oni pak míssto Hrobu/ w Bříse ně-

terého Velryba, pořbeni budau/ oče-

lávati museli.

Bias Phi-
losophes. A protož geden Rzechy Mludřec/gmě-

neum Bias, nemohl wěděti/ mali tyto Li-

di/ mezi živočičny Zemské/ čili mezi

Obludy Morště poloziti/ k tomu pochy-

bowal

Knížka Druba.

52.

bowal welice/ magli mezi žiwý, čili me-

zi mrtwý počteni být.

Giný Mludřec Anacharsis říškával/ Anachars-

je plavců negsau od Smrti/ než tolíko

čin Prstů/ mině Dubové ffossy/ a njichy

Syffowé dělání býwagi.

II.

Agricolarum A Erumnx &

Calamitates.

Woráců a Sedláků/ Bý-

dy a Mizerye.

Gestliže tedy život gegich gest

plný hrůzy a strachu/ co saudijis medle

yakau větší rozkos naleznem při Orbě/

a Sedláké robotné prácy ē literájto aktoli

s spočátku zdá se být pokogná/přigemná,

porlowná, sprostná/ a poněkud neysprá

wedliwěgssy/ neywileggi proto/ že se s ní

množ Patriarchowé/ a Prorochy, obija-

G iiii r a w a l u

Syrokého Placu/ neb Žreadla Světa
ráwali/ yakžto takowau/ w níž je než
méně podvodůw a oklamáníj nachází.
A druhé také v proto/ že někdy v Úžimi
stí Císařové/ své Královské Palace/
Zámky, Teplice, Kollege, slavná Thea-
tra Piramides, Obelisky/ v gina rozko-
šná Starověpaustiawali/ Rukama
svýma Kolí dělali. A Zahrady stípili/
yakž se o Diocletianovi, Attalovi, Cí-
sori v o ginych/ wedle svědecitvij Colu-
melli, Beroalda a Constantina nachází.

Genesis 3:

Dále kteří těchto věc poz-
važovat budou/ mu egi v pravdě vys-
znati/ že se mezi tauto wonnau Růží
množství Trní/ a Bodláčí nachází/ to
že pravda gest. Sam Pán Bůh Všich
svými/ po výhnáníj a na Oksilek zem-
ský vypovědění Císelwka z Ráje/ Slo-
vy kénito vyhnávat ráji. Slořecená
země v práci twé? V robotách budeš
gisti z ní/ po všeckem čas života twého/
Trní a Hloží/ budeš tobě ploditi/ a bus-
deš gisti Byliny Země/ v potu Twáti
twé krmiti se budeš/ Chlebem twým dos-
tarad

Syrokého Placu/ neb Žreadla Světa
Bezbožná a slořecená Čezeled/ kteřížto
magice své náležitě opatření/ Stratwau,
Nápogem, v také žaplatau/ netoliko pos-
voláníj svého vykonávati zanebdává/
poslussenství jachowávati/ prácy svých
bez repáníj a žlořecenij vykonávati ne-
chce. Ale také všecky protimyslnosti
činí/ na všem všudy k čemu přijti mís-
ži skoří/ Stodoly, Spechy, spisíjny/
we dne v noč vytlauká/ na všecky
strany okrádá hubi, Dobytku čaruge/ sus-
ší. A summau svými proklatými nečás-
dy/ a bezbožným chováníj nebohé Ho-
spodáře (kteřížto vstanave času Rannj-
ho k svým práciem/ mistro Modlitby Pá-
ně/ farmaucenau a testliwau myslí/ gini
v všem Staku svému žlořecenii/ láti,
kofetovati musegi) o Dusse v o Staky
připravuge/ a mistro požehnáníj/ na ně
žlořecenij vwojuge.

Ale medle co gest giného život Sed-
ský než Vřed/ aneb otok Hněsu, a nečia
stoy plný è ant od něhonic giného nevly-
šej/ než je gednák naříká/ na tuto/

hned

Kníha Druhá.

53.

Kawad se nenawratijs do Země/ kteříž
gy vzat. Ale kdo gest medle těch věc
o nichž ted Pán výprawowati rácijs/ lés-
pejstvyl/ yako Robotníj Sedláčkowé.
Tikdyž nevýce pracowali/ Syli, Auho-
ry hnojili/ roztahowali, vydělávali/
vnareni gsaucce pčes celé dnij horko tuhau
gymu přetrpěli/ a pčes celj Roc/ krwa-
vým potem sobě Oči své zalednatí muželi/
aby zemi Matku swau výprawiti/ a z ní
výstu nabýti mohli. Hledíz anž nadě-
gi aegich/ tuž Mražové/ Skodlivé Krus
pobiti/ Baučlivá Powětří/ odporný Ves-
trowé oklamávají/ nadto gednomu pos-
míce Dobytce/ ginenmu když wne na Pos-
li pracuje/ zatím Wogacy doma všecka
w drt obráti/ poberau, oblaupj, tak že nes-
bohj Sedláček/ na vratě se domu od prá-
ce/ místo potřsenij/ a odpočinutij/nalezne
w Chalupě Manželku farmaucenau/ ana
kwilis/ Díky placijs/ Čzeládka hladem/ a
žijní strápená gsaucce naříká a sobě scy-
sta. Nevýsege pak nadvšecky bijoj a
nečestu/vbohé Hospodáře trápij a sužuge/
G v Biboſ.

Kníha Druhá.

54.

Hned zase na ginau bdu. Nyní mu pře-
kážejí častijs Děstiové/ po malek chwilí
mu velké iuchó Obilijsko w Zemi zadr-
žuje/ Dědin, Lauky, vysusuge/ Trawy,
v ginau Pisych pro Dobytel/ k řáde přivos-
zuge. Hned brzo vlysíss/ ant naříká/ na
Wysín/ Kobylky, Musky, Brauky, Pe-
ciwo Nebeské/ na Vetry, Milhy, Kru-
pobutí, Oheli. Přivwaly, v gine rozhlcne
nečestu/ kteřížto u to pčebidnj Lide/ su-
žováníj býwagi.

A yak koli před oznámených bdu/ a trá-
penij miřwá hogně na žbyt dōpi. Ne-
výcegi však naříká na těžké Daně/ Bos-
gáky, gegich neřízené lakovství/ a
nevednosti/ kteřížto všecky Křestiany/
vysíšho v nižšího povoláníj hubi/ a
žíragi/ tak yas Lamentacy Sedláká/
gednoho dobrého Přetele/ na Žomu

Da Pacem Domine, v nížje

psané Versse Latin-
ské/vvedená/
takto zni.

¶

Deus